

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

Anno Vigesimo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74715)

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majori sub Annulo Piscatoris die XVIII. Septembris MDCCXIX. Pontificatus Nostri anno Decimo-nono.

CLXIX. Confirmatur Constitutio Gregorii XIII. de transitu Patrum Societatis Jesu post emissionem votorum ad alios religiosos Ordines.

Laudata Constitutio edita fuit 1579. Oct. 24. P. 8. & hic refertur una cum Constitutionibus Pauli III. ed. 1549. Oct. 18. P. 15. & Pii IV. ed. 1565. Nov. 26. P. 6. de eadem re agentibus. Et Bened. XIII. Const. ed. 1728. Jun. 14. P. 5. agitur de ejusdem Presbyteris a Præposito Gen. d. Societatis.

Dat. 1. Dec. 1719. An. 20.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Sacri Apostolatus ministerio per abundantiam divinæ gratiæ licet nullis nobis suffragantibus meritis præfidentes ex injuncti Nobis muneris debito Religiosorum Ordinum quorumcumque in Ecclesia Dei militantium prosperum statum, felicemque directionem summis desiderantes affectibus, eisque propterea, quæ præsertim à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostri provide sancita, & ordinata comperimus, ut firma, & illibata persistant, exactiusque observentur, Apostolicæ Nostre Confirmationis robur libenter adjicimus, ejusdemque muneris partes perpensis studiis impertimur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

S. 1. Exponi siquidem Nobis fecit dilectus filius Michael Angelus Tamburinus Præpositus Generalis Societatis Jesu, quod alias felic. rec. Gregorius Papa XIII. Prædecessor Noster, ut tam Indiis Orientalibus, & Occidentalibus, quam omnibus, & singulis aliis Regionibus extra Europam, nemo five ex Clericis Regularibus ejusdem Societatis, five Professus, five Scholaris, five Coadjutor post emissâ in dictâ Societate vota etiam simplicia sub excommunicationis, aliisque censuris, & pœnis ad quempiam alium Ordinem, nisi de expressâ Romani Pontificis, vel Præpositi Generalis prædictæ Societatis licentia, etiam perfectioris, & melioris vitæ prætextu, seu contemplatione, transire auderet, seu præsumeret, decrevit, & ordinavit per suas Literas sub Plumbo Anno Incarnationis Dominicæ 1579. nono Kalendas Octobris expeditas tenoris sequentis, videlicet.

Constitutio præd. Gregorii XIII.

S. 2. Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei. *Ad perpetuam rei memoriam.* Decet Romanum Pontificem, æqui bonique supremum assertorem, aberrantibus tramites excludere, districtèque consilia prævaricantia reprimere, ne obcæcæ mentis apparens virtus in damnationis periculum festantes trahat, aliisque perditionis viam sternat. Dudum siquidem felic. record. Paulus Papa Tertius Prædecessor Noster, inter alia Societati Jesu, illiusque Præposito, & Personis pro tempore existentibus, per eum concessa privilegia, per quasdam suas Literas, sub data videlicet, quintodecimo Kalendas Novembris, Pontificatus sui anno etiam quintodecimo, voluit, & inhibuit, ne quis in dictâ Societate, post emissâ ab eo, secundum illius Constitutiones, vota, five Professus, five Scholaris, aut Coadjutor Societatis hujusmodi esset, ad quemvis alium Ordinem, etiam per Sedem Apostolicam approbatum (Carthusiensem dumtaxat excepto) nisi de expressâ ejusdem Sedis, vel pro tempore existentis ipsius Societatis Præpositi Generalis licentia transferri, nec in illo recipi, aut retineri posset; ac

A Paulo III. prohibitum fuit universis PP. Jesuitis ingredi alium Ordinem, excepto illo Carthusiano, sine facultate S. Sedis, vel Præpositi Gener. sub certis pœnis & censuris in contravenientes tantum,

ipsum Societatis Generalis, & alii inferiores Præpositi per se, vel alios, ab ipsa Societate subterfugientes, & egredientes, ac quoscumque dictæ Societatis Apostatas, reliquosque insolentes, qui id mereri viderentur, in quocumque habitu repositos excommunicare, capere, incarcerare, & alias suæ disciplinæ submittere, & ad id, si opus foret, auxilium Brachii Sæcularis invocare libere, & licite valerent. Et deinde piæ mem. Pio Papa Quarto etiam Prædecessori Nostro, pro parte clar. me. Sebastiani Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Illustris ex tunc existentis Præpositi, & Personarum Societatis hujusmodi exposito, quod nonnullæ ejusdem Societatis Personæ animi levitate, ut credebatur, ductæ, ac quietem labori, cui pro excolenda, & propaganda Christiana Republica continuo erant expositæ, ac privatum commodum, tam publicæ, quam Societatis hujusmodi utilitati, indifere præferentes, fucatisque coloribus asserentes, se id facere ob frugem melioris vitæ, aut strictioris observantiæ, seu non obtenta Superiorum licentia ad alios Ordines transire posse jactabant, & forsitan tunc quidam de factis transferant, alii vero ambitiosa cupiditate moti, postquam se Deo dediderant sæculi libertatem quærentes, ad illud reverti, & in eo palam degere non dubitaverant, nec dubitabant, in animarum suarum detrimentum, ac Societatis prædictæ non modicum præjudicium. Quodque nisi opportuno aliquo remedio consuleretur, verendum erat, ne Societas ipsa, quæ in erudiendis suis impensa, & labore Viris, quæ Christianæ Reipublicæ prodesse, & Catholicam fidem in remotissimis partibus propagarent sedulo intendebat, taliter delusa caret Literatis, qui operam in Vineâ Domini, juxta ipsius Societatis Institutâ præstare solitam, valeret adimplere; idem Pius Prædecessor sub data videlicet Sexto Kalendas Decembris Pontificatus sui anno sexto, quod nullus in dictâ Societate admittitur, post emissâ, ut præfertur, vota, five Professus, five Scholaris, five Coadjutor, cujuscumque status, gradus, conditionis ille foret, a dictâ Societate exire, aut recedere, etiam prætextu cujusvis Indulti a Sede Apostolica, seu illius Majoris Pœnitentiario, aut aliquo Nuncio, vel Legato etiam de Latere impetrati, & impetrandi, quod etiam ex tunc idem Pius Prædecessor subreptitium declaravit, absque expressâ Superioris sui licentia, etiam qualis colore ob frugem melioris vitæ, aut strictioris observantiæ, ad quemvis alium etiam Minorum, aut aliorum Fratrum Mendicantium, aut Cisterciensium, vel Sancti Benedicti, aut aliorum Monachorum Ordinem transire, vel etiam per Superiores Ordinum hujusmodi, suorumque Monasteriorum (præfato Carthusiensem Ordine dumtaxat excepto) recipi se retineri posset, aut præsumeret, sub pœna excommunicationis, tam per recipientes, quam receptos, aut recedentes præfatos, ipso facto incurrenda, a qua præterquam in mortis articulo, ab alio quam Romano Pontifice, vel Superiore Societatis hujusmodi absolvi non posset, & secus facta non tenerent, nulliusque essent momenti; Et insuper, ut qui ab ipsa Societate ad Carthusianum infra tres menses, ad alium vero Ordinem de licentia prædictâ infra tempus eis a dicto Superiore præfigendum accedere, illosque actualiter ingredi, & si in illis permanere nollent, aut non possent, absque ulla mora ad dictam Societatem regredi tenerentur, sub pœna excommunicationis præfata, quam tam ipsi admitti, quam illos recipientes, vel eis auxilium, consilium, vel favorem præstantes etiam incurrerent. Et nihilominus si quis ex Religionis ipsius Societatis animo indurato aliquid in contrarium attentare præsumeret, vel a dictâ Societate post in ea emissâ Vota, ut præfertur, absque Superio-

A Pio IV. & V. idem verum fuit quoad Ordinem Carthusianorum quoque post elaplum certum tempus ab emissâ professione, & nisi adit expressus consensus Præpositi Gen., sub pœnis, & censuris tam in aiter facientes quam eorum receptores, & fautores.

Verficiis & dolis prædictis. Constituciones subinde deluze, & interpretata.

ris licentia exiret, & in sæculo, vel alio etiam Regulari Loco degeret, liceret dicto Generali, aliisque dictæ Societatis Superioribus eosdem transgressores, & exeuntes tamquam Apostatas etiam per auxilii brachii Sæcularis invocationem summarie, & sine figura Judicii ad dictam Societatem revocare, capere, & incarcerare, ac debita pœnitentiæ subicere Apostolica autoritate perpetuo statuit, ordinavit, & mandavit, prout in prædictis recol. mem. Pii Papæ Quini similiter Prædecessoris Nostri super Statuto, Ordinatione, & mandato hujusmodi, cum dictus Pius IV. Prædecessor, antequam ejus Literæ desuper conficerentur, sicut Domino placuit, rebus fuisset humanis exemptus, confectis Literis plenius continetur. Et licet nullus præmissis contravenire debuisset, nihilominus, sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilecti filii Everardi Mercuriani Præpositi Generalis ejusdem Societatis petitio continebat, non desuerunt, qui versutiis quibusdam Literas præfatas temere interpretantes, & periculose de dictæ Sedis potestate disputantes, eamque coarctantes sub prætextu videlicet, quod via perfectionis, instinctu Spiritus Sancti suggesta, præcludi minime possit, quodque Literæ hujusmodi solum intelligerentur, quando transfuga Societatis prædictæ in sæculo vagarentur, non autem quando ad alia loca Regularia, præcipue Mendicantium, se reducerent, habitumque per ipsos Mendicantes gestari solitum susciperent, seu Professionem per eos emitti solitam, emitterent, aut emittere intenderent Regulares, ac idcirco se excommunicationis lætæ sententiæ in prædictis Literis irrogatæ vinculo nequaquam innodari, ac affici prætendant, in animarum suarum damnabile periculum, dictæque Societatis jacturam, & gravamen, ac plurimorum scandalum. Postmodum vero, cum ad brachium sæculare recurrunt, Principes, ac Magistratus temporales, necnon Judices, & Executores, aut Justitiæ Ministri, seu etiam vigore Privilegiorum ipsius Societatis, assumpti Conservatores contra Recipientes, & Retinentes hujusmodi, seu dantes consilium, auxilium vel favorem sub prætextu, quod ipsi sic excommunicati in easdem censuras incidisse prius declarandi veniant, procedere recusant, sicque apostatandi aperitur, & fovetur occasio. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, æquum videri non debeat, ut qui ad fidei Catholicæ defensionem, & inter Gentiles propagationem cum divina gratia procurandam vocati, & in ea diu educati, & versati sunt, levi aliqua illusione, aut etiam gravi quacumque tentatione, vel laboris perferendi tædio, aut etiam Bonorum, & Dignitatum desiderio, & ambitione, ab opere juxta suam vocationem incepto desistant, aut ex acie pedem referant, maxime vero in Regionibus illis, in quibus messis quidem copia magna, Operariorum vero inopia maxima existit, ubi etiam res omnes spiritus errantis esse illusiones experimentum docuit. Nam eorum, qui ex illis partibus, prætextu ingressus in Carthusiensem Ordinem se subtraxerunt, nullus hætenus est illum ingressus; sed quidam sano consilio, & respicientia, magno Dei beneficio ducti, ad Societatem regressi sunt; alii vero in sæculo, non sine animarum suarum periculo, & multorum scandalo, remanserunt. Quinimo simulato in Carthusiensem Ordinem, cui nulla Domus in Indiis tam Orientalibus, quam Occidentalibus reperitur, ingrediendi animo divagari, aut ad alium contra præmissa Religionis Ordinem se traducere non verentur. Quare pro parte dicti Everardi Nobis fuit humiliter supplicatum, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui piis, ac iustis supplicantium votis liben-

ter annuimus, præmissis obviare volentes, ipsamque Everardum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon singularum Literarum prædictarum tenores præsentibus pro expressis habentes, ipsasque Literas harum serie confirmantes, & ampliantes hujusmodi supplicationibus inclinati; ut imposterum, tam in Orientalibus, & Occidentalibus Indiis, quam omnibus, & singulis aliis Regionibus extra Europam nullus ex admittis in ipsa Societate, sive Professus, sive Scholasticus, sive Coadjutor, se ab eadem Societate quavis etiam perfectioris & melioris vitæ præsumptione, ac strictioris Ordinis prætextu, seu contemplatione, aut alia etiam iusta, & probabili, vel legitima causa, post emissam in dicta Societate vota, etiam simplicia, elapso ab eorum ingressu in Societate biennio emitti solita, absque nostra, aut Sedis præfate, seu dicti Everardi, vel pro tempore existentis ejusdem Societatis Præpositi Generalis, sive ab eo deputandi, vel deputandorum speciali, & in scriptis obtenta licentia sub Apostasie, & infamiae perpetuæ nota, necnon excommunicationis lætæ sententiæ, & aliis contra Apostatas quomodolibet inflatis, seu etiam aliis ab ipsis Præposito Generali, seu deputandis infligendis pœnis (a quibus excluso mortis articulo, si in illo decedere eos contingat, tantum, non nisi per pro tempore existentes Romanum Pontificem, aut dictæ Societatis Præpositum Generalem, seu ab eo deputandos hujusmodi absolvi possint, & aliter facta absolutio non teneat) subtrahere, aut exire nec se ad quempiam alium etiam Carthusiensem Ordinem hujusmodi præmissarum Literarum, aut cujusvis contra illarum dispositionem obtenti, & a dicto Præposito Generali non approbati Indulti vigore transferre audeat, seu præsumat. Sed qui ad alios Ordines, præterquam Carthusiensem in quacumque Orbis parte ab ipsa Societate hætenus se transtulerunt ad aliam, si & postquam moniti fuerunt, statim sub iisdem pœnis, nulla excusatione etiam infirmitatis, vel mora, aut forensi contentione, seu appellatione interjectis se reducere, & Superiorum correctioni subdere teneantur; quodque Professio per eos alibi, quam in dicta Societate emissam nullius sit momenti, nec vinculi. Et interim dicti effugientes, aut egressi nullis prorsus Ecclesiasticorum, aut Sæcularium, sive Patriarcharum, Primatum, Archiepiscoporum, vel Episcoporum, aut Imperatorum, Regum, Ducum, Principum, vel Magnatum quorumcumque servitiis, vel assistentiis se subicere & applicare, aut mancipari procurare, nec Beneficia Ecclesiastica quacumque, vel qualiacumque sint etiam simplicia, aut pensiones, seu quorumcumque fructuum, vel jurium reservationes, nec Officia etiam Sæcularia, & quorumvis Ordinum Regularia recipere, & retinere, neque scholas tenere aut Pueros instituendos accipere, nec etiam confessiones audire, Sacramenta ministrare, aut prædicare, sive etiam perfunctorie nullatenus, nusquam, aut nusquam debeant, aut possint sub iisdem pœnis Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus; necnon eisdem tam Ecclesiasticis, quam Sæcularibus Personis, aliisque quavis dignitate, gradu, & honore præfulgentibus sub ingressu Ecclesiæ, ac quibusvis Ordinibus eorundem etiam Carthusiensem Præceptoribus, Capitibus, Generalibus, aliisque Superioribus, & Particularibus, ne quempiam ex dicta Societate in partibus extra Europam consistentibus ad eorum Ordines, seu Conventus,

A Greg. XIII. confirmantur recentia Constituciones, & idipsum denuo prohibetur Patribus Societatis extra Europam existentibus sub novis pœnis, ac tanto malo opportuna remedia decernuntur.

vel Domo quomodolibet transeantem, absque specialibus Præpositi Generalis, seu deputandorum hujusmodi, testimonialibus Literis, nullo jure, nullo sanctioris vitæ penso, aut conscientia, nullaque necessitatis causa recipere, vel retinere, etiam virtute cujuscumque gratiæ super hoc eis specialiter a Sede præfata, sub quibusvis clausulis, & decretis, ac derogatoriis derogatoriis, nisi præsentium Literarum expressa fiat mentio, concessæ, attentent sub similibus excommunicationis per eos, ac tam ipsis quam dictis effugientibus auxilium, consilium, vel favorem publice, vel occulte, directe, vel indirecte dantes, ipso facto, & absque alia illorum declaratione, promulgatione, aut denunciatione faciendâ incurrendis pœnis inhibemus. Mandantes sub eisdem pœnis, ut hæctenus (præterquam tamen in dicto Carthusiensium Ordine) receptos etiam si habitum per recipientes gestari solitum susceperint, & Professionem per ipsosmet emitti consuetam emiserint, eidem Præposito Generali, vel deputandis hujusmodi id requirentibus, & petentibus statim, & absque alio Judicis ministerio, vel licentia Capitum Ordinum, eorumque Superiorum expectata, & quod excommunicatio, & pœnæ hujusmodi contra ipsos Recipientes, vel Retinentes, aut egressos, ac dantes consilium, auxilium, vel favorem inflicte veniant declarandæ, aut quolibet alio excogitabili prætextu cessante tradere, & consignare. Ac in eventum, in quem sic egressos ad alios Conventus, vel Domo transportare fecerint, aut permiserint, suis expensis, & periculis eos recipere, & restituere, damnaque ipsi Societati occasione hujusmodi illata resarcire debeant, & teneantur. Et insuper pro tempore existentibus Præposito Generali, ac aliis Superioribus dictæ Societatis, seu etiam eorum Conservatoribus, ut ad omne calumniæ genus obstruendum, & pro temporum, causarum, occasionum necessitate in eisdem partibus extra Europam occurrente, quarumcumque Censurarum, & pœnarum declarationes pro conservatione, & causa Privilegiatorum, & jurium, rerum, ac personarum ipsius Societatis tantum facere, & contra tales effugientes quibusvis juris, & facti remediis, & viis etiam per se, vel manu Secularium absque appellationis alicujus, quæ ex nunc, prout ex tunc, & e contra inita sit, & censeatur, admissione procedere, seu procedi mandare libere, & licite valeant, eisdem autoritate, & tenore concedimus. Decernentes singulas Literas præfatas alias in suo robore pristino remanere, ac præsentibus nullo unquam tempore de obreptionis, vel subreptionis vicio, aut intentionis Nostræ defectu notari, vel impugnari, suspendi, revocari, annullari, invalidari, aut ad viam Juris reduci, vel contra illas attentari posse, vel debere, sed illas perpetuo validas, efficaces, & illibatas, existere, & quoties aliquid contra eas extorqueri, & obtineri contigerit, toties easdem in pristinum statum restitutas, confirmatas, & innovatas, ac de novo etiam sub data per dictæ Societatis Superiores, vel Personas eligenda concessas, fore, & esse, ac in suo pleno, & integro robore, absque eo quod desuper impetranda sit a Sede prædicta illarum ulterior confirmatio, restitutio, revalidatio, vel nova concessio permanere. Sicque in omnibus, & singulis præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, a Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus:

Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis Ordinibus, eorumque Superioribus, Conventibus, Dombus, & Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiam motu proprio, & ex certa scientia, & de Apostolica potestate plenitudine, necnon consistorialiter, & alias quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, si de illis, ac totis eorum tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata infert forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, necnon omnibus illis, quæ ipsi Prædecessores in dictis suis Literis voluerunt non obstat, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Volumus autem, quod præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, seu etiam Generalis Præpositi ipsius Societatis munitis, eadem pro suis fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus originalibus Literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, confirmationis, ampliationis, Decretorum, declarationis, inhibitionis, concessionis, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo nono, Kalendis Novembris, Pontificatus nostri Anno Octavo.

§. 2. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat præmissis nequaquam obstantibus aliquis ex dicta Societate nuper in eisdem Indiis præinsertarum Literarum observantiam, necnon censuras, & pœnas in eis contentas eludere, ac contemnere præsumperit ab ipsis cum insubstantibus prætextibus, falsisque interpretationibus appellando, asserens, quod Literis præinsertis per non usum derogatum fuerit, nulliusque valoris, & efficacæ existant, quippe quæ nec in jure communi, nec in Bullario, minuscule in prædictæ Societatis Instituto inserta reperiantur, & in casum, quo validæ essent, Jus commune in Capit. licet de Regularibus, ubi ad alium Ordinem zelo strictioris observantiæ transeundi facultas tribuitur, prævalere deberet, quodque cum ille quatuor votorum professus non sit, in dictis censuris minime comprehendatur; necnon ulterius ejusmodi præinsertæ literæ alteri privilegio admittendi Religiosos etiam Professos aliorum Ordinum diverso Ordini concessio derogare nequeant; ac tandem per eas legitimæ appellationes, & in casu denegatæ justitiæ non prohibeantur; sed manifesto frivole dumtaxat admitti nequaquam possint, ideoque dictus Michael Angelus Præpositus Generalis considerans simile exemplum maximum eidem Societati præjudicium in iisdem Indiis afferre posse in eventum, in quem alii dictis prætextibus, & subterfugiis uti vellent, ad hoc, ut a regulari obedientia, & a censuris prædictis sese eximant præinsertas Gregorii Prædecessoris Literas pro firmiori illarum subsistentia, ac inviolabili observantia Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desideret; Nobis

In Indiis novo ausu relatæ Constitutiones falsis interpretationibus corruptuntur.

Preces Præpositi Gen.

propterea

propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur similes prætextus, effugia, fallasque interpretationes, quæ ad eludendam earumdem Literarum observantiam obtenderentur de medio submovere, ipsumque Michaellem Angelum Præpositum Generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui supra narrata mature perpenderunt, consilio præsertim Gregorii Prædecessoris Literas cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore presentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabiliter robor adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio præsertim Constitutionis Greg. XIII.

Clausula.

§. 4. Decernentes easdem præsentas, ac præsertim literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegates, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in Literis præsertim concessa sunt non obstante, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem presentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici, five Secretarii d. Societatis subscriptis, & sigillo Præpositi Generalis ejusdem Societatis, vel alterius personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsi presentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die I. Decembris MDCCXIX. Pontificatus nostri Anno Vigesimo.

CLXX.

Confirmatur Decretum Capituli Gen. Ordinis SS. Trinitatis Redem. Captiv. Discalc. Congregationis Hispaniæ de mutatione Vestis Fratrum Donatorum.

Inn. XII. Const. ed. 1692., Mar. 1. P. 1. extat moderatio Constitutionis de nonnullis ad Habitum non recipiendis. Et hujus Pontificis Const. ed. 1720. Mar. 2. P. 20. agitur de tempore Officii Commissariorum Gen.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis in Romana Curia Congregationis Hispaniæ Ordinis Fratrum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Discalceatorum nuncupatorum novissimi Capituli Generalis nomine, quod alias in dicto Capitulo Generali juxta præscriptum primitivæ Regulæ dicti Ordinis Sabbato ante quartam Dominicam post Pascha labentis anni celebrato inter alia salubriter statuta pro bono regimine ejus-

Dat. 6. Dec. 1719. An. 20.

Decretum præd. de mutatione vestis ex fusca in nigram, ac ejus confirmationis causæ referuntur.

dem Congregationis decretum fuit quod fratres Oblati, seu Donati, qui absque ulla professione, & voto in vita Regulari exercentur & ad statum Laicorum disponuntur, deposita exteriori veste, & habitu fusci coloris, quo hucusque usi sunt, imposterum alba veste ad instar aliorum fratrum ejusdem Congregationis, servata in reliquis antea habitus Donatorum forma, quæ etiam mutato colore sufficienter prædictos Donatos a laicis distinguit, utantur, & alios prout in dicto Decreto, quod presentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus uberius dicitur contineri. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat Decretum Capitulare prædictum ad servandam intra eundem Ordinem majorem habitus uniformitatem, & ad reddendos prædictos Donatos magis commodos, & ad aliqua ministeria idoneos, quæ propter diversum habitus colorem non satis decenter exhibere valent, tendant, per ejusmodi vero coloris mutationem non solum nihil Constitutionibus prædicti Ordinis a Sede Apostolica confirmatis derogetur, verum etiam eisdem maxime consulatur, cum Capitulo 6. earumdem Constitutionum indiscriminatim præcipiatur, quod exterior vestis, seu habitus fratrum prædictorum sit ex sago albo, nec pro Donatis exceptio ulla in Cap. 42. prædictarum Constitutionum §. 4., ubi de prædictis Donatis agitur, habeatur, ac proinde memoratus Procurator Generalis Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ Confirmationis nostræ robore communiri plurimum desideret: Nos eundem Procuratorem Generalem, ac vocales dicti Capituli generalis specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem prædicti Procuratoris Generalis, ac insuper informationem dilecti filii Nostri Aloysii Prioli ejusdem S. R. E. Cardinalis Sancti Marci nuncupat. dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris super præmissis factam viderunt, & examinaverunt consilio, Decretum a prædicto Capitulo Generali editum, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore presentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Præces Procuratoris, & Capituli Gen.

Confirmatio recentis Decreti.

Clausula.

§. 1. Decernentes easdem præsentas literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegates, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, & Ordinis hujusmodi, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus,

privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VI. Decembris MDCCXIX. Pontificatus nostri Anno Vigesimo.

CLXXI.

Declarantur nulla acta ab Officiali Archiepiscopo Ebredunen. super validitate censurarum a Vicario Ecclesiæ Nicien. latorum in ministris Senatus Immunitatis Ecclesiasticæ violatores.

Const. ed. 1711. Mar. 15. P. 11. confirmata fuere censura lata a Commissario Gen. in Sinis. Et Bened. XIII. Const. ed. 1725. Feb. 21. P. 1. declaratur nulla electio Archiepiscopi Ultrajectini.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 5. Jan. 1720. An. 20.

An. 1718. a dict. Vicario Capitulari declarati fuerunt excommunicati Officiales Nicien. ob extractum ab Ecclesia Sacerdotem, sed ab Officiali Metropolitæ Ebredunen. primo ad cautelam primo absoluti fuerunt, ac postea nullæ declarata censura.

Non sine ingenti animi nostri mœrore novissime accepimus, quod cum alias, nempe die 7. Novembris 1718. dilectus filius Canonicus Joannes Maria Raimberti Vicarius Capitularis Ecclesiæ Nicien. illius Sede Episcopali vacante legitime deputatus aliquos Officiales, & Ministros Senatus Nicien., qui Presbyterum Petrum Cajetanum Albanelli ex Ecclesia Fratrum Eremitarum Ordinis Sancti Augustini ejusdem Civitatis, ad quam confugerat, nulla prorsus tam loci Sacri quam Personæ ipsius Petri Cajetani utpote Presbyteri, adeoque laicali potestati minime subjecti habita ratione, publice, ac per vim extrahere, & in Carceres ipsiusmet Senatus, in quibus de præsentibus adhuc detinetur conjicere per sacrilegum, ac detestabile facinus ausi fuerant; Ecclesiasticis Censuris per notissimas Canonicas Sanctiones, ac Pontificias Constitutiones adversus similia perpetrantes inflicti innotatos declarasset, ac palam denunciasset: Officialis Venerabilis fratris Archiepiscopi Ebredunen; ad quem tanquam Metropolitanum, memorati Officiales, & Ministri a censuris sic contra eos publicatis appellationem interposuerant, tametsi ejusmodi negotio, quod ad Curiam Metropolitanam Ebredunen. minime pertinebat nullatenus se ingerere debuisset, nihilominus sibi omnino incompetentem auctoritatem assumens, non modo appellationem admittere, ipsique Vicario Capitulari ne quidquam in præjudicium ejusdem appellationis sub comminatione poenarum de jure (ut erronee asserbat) indictarum faceret, inhibere, verum eisdem quoque Officiales, & Ministros a prænaratis censuris ad cautelam absolvere temere, ac nulliter præsumpsit; ac licet postmodum præfatus Vicarius Capitularis adversus præmissa ab eodem Officiali perperam gesta protestationem emisisset, eamque ipsi Officiali legitime intimari fecisset, in qua potissimas rationes recensuerat ob quas ejusmodi appellationi, inhibitioni, & absolutioni ad cautelam a dicto Officiali concessis, & decretis deferre minime poterat, nec vicissim eidem officiali de viribus memoratarum censurarum neque de alia causa, num videlicet prædicto Petro Cajetano Ecclesia-

sticæ Immunitatis beneficium suffragaretur nec ne, citra insanabilis omnium, quæ egisset nullitatis vitium, ob necessariam jurisdictionem, qua dictus Officialis hac in re delicturus reperiebatur, defectum cognoscere licebat: his tamen minime attentis idem Officialis die 8. Novembris proxime præteriti sententiam protulit, per quam, promulgationem censurarum adversus memoratos Officiales, & Ministros Senatus Nicien. uti publicos, ac notorios immunitatis, & libertatis Ecclesiasticæ violatores a prædicto Vicario Capitulari, sicut præmittitur, factam, pari temeritate nullam, injustam, & præcipitem declaravit, ipsique Vicario Capitulari, & aliis quibuscumque inhibuit, ne dictos Officiales, & Ministros ratione earumdem censurarum quoquo modo molestant, aut perturbarent, & alias, prout in præfata sententia, quam non quidem approbandi, sed penitus, & omnino reprobandi animo præsentibus pro plene, & sufficienter expressa, ac de verbo ad verbum inserta haberi volumus, uberius continetur.

§. 1. Cum autem factis exploratum sit, nec quicumque inficari valeat nullum Judicem quacumque tandem potestare, & auctoritate suffultum, quoties de Censuris Ecclesiasticis ex causa læsæ, seu violatæ Immunitatis, & libertatis Ecclesiasticæ latis, seu declaratis agi contingit, in illarum validitatis, seu invaliditatis, justitiæ, vel injustitiæ cognitionem, quæ non nisi Romano Pontifici pro tempore existenti, vel Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ, & controversiis jurisdictionalibus præpositæ ad id ab hac Sancta Sede specialiter delegatæ, reservata est, se ingerere posse, quinimo nemini alteri absolutionem ab hujusmodi Censuris, etiam ad cautelam, ac cum reincidencia, & ad effectum agendi dumtaxat, concedere fas esse; adeoque præmissa per dictum Officialem attentata; ultra manifestam eorum nullitatem, Pontificæ Nostræ auctoritati gravissimum præjudicium intulerint, & adhuc inferant, ac propterea in plurimorum perniciem, & scandalum tendant, animasque pretioso Salvatoris, & Domini Nostri Jesu Christi Sanguine redemptas in maxima pericula, & errores conjicere, ac deplorandis malis involvere valeant. Hinc est, quod nos ex debito Sacrosancti Apostolatus Officii, quod humilitati nostræ commisit divina dignatio, Nostram, & hujus Sanctæ Sedis Dignitatem, auctoritatem, & Jurisdictionem a temerariis, & perniciosis hujusmodi conatibus sartam, teclamque, atque illibatam tueri, & conservare, necnon animarum periculis, quantum Nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, omniumque, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo decreta, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, aliaque quæcumque etiam specificam, & individuum mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pariter pro plene, & sufficienter expressis, & singillatim specificatis habentes, motu proprio ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prænaratis sententiam, & quæcumque in ea contenta, aliaque omnia ea occasione per eundem officialem Ebredunen. acta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsitan quodcumque secuturis, penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, inania, & a non habente potestatem temere attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque omnino roboris, & momenti, vel efficacitatis esse, & ab initio fuisse, ac perpetuo fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imo nec illa a quoquam observari posse, vel potuisse, adeoque nullum statum facere, vel fecisse; sed perinde ac si nunquam emanassent, nec acta fuissent pro non extantibus, & non factis perpetuo itidem haberi debere tenore præsentium declaramus. Et nihilominus

Causæ infœquentis declarationis.

Declaratio nullitatis præfatorum actorum, cum nova eorumdem revocatione.

hilominus

hilominus ad majorem, & abundantiorē cantellam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, & si quæ insuper præmissorum occasione, seu in eorum sequelam per Officialem prædictum aut alias per Curiam Metropolitanam Ebredunensem, hac in re de cætero agi, geri, & ordinari quomodolibet contigerit, harum serie revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuumus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis haberi volumus, & mandamus.

§. 2. Præterea tamen perspecta Cleri Populique Nicien. pietas, ac religio spem nobis ingerat, fore, ut memoratæ sententiæ, aliorumque per prædictum Officialem Ebredunensem, gestorum nullam hæcenus, ut par erat, rationem habuerit, imo nec de præsentibus habeant, eisque minime attentis, a qualibet consuetudine, & commercio cum prædictis Officialibus, Ministris tanquam vere excommunicatis, & omnino vitandis penitus ultro abstinerint, & abstineant; nihilominus motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, eosdem Officiales, & Ministros tanquam veros excommunicatos vitandos ab omnibus utriusque sexus Christianis habendos esse, donec, & quousque absolutionis beneficium Christiana humilitate petierint, & a nobis, ac Sede Apostolica, vel prædicta Congregatione Cardinalium impetrare meruerint, vel quatenus censuræ adversus eos promulgatæ nullæ, aut injustæ prætendantur, eas uti tales a Nobis itidem, & Sede præfata, vel memorata Congregatione Cardinalium declarari obtinerint, cum ante hujusmodi declarationem pro validis, ac iustis ab omnibus haberi, ac reputari debeant, earumdem tenore præsentium decernimus similiter, & declaramus. Quocirca universis Presbyteris, & Clericis tam secularibus cujuscumque gradus, præminentia, & Dignitatis fuerint, quam cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam Jesu Regularibus in divinis ministrantibus, harum serie districtè præcipimus, & mandamus, ut quatenus prædicti Officiales, & Ministri ad eorum Ecclesias, ac Oratoria accedere, ibique divinis Officiis, aliisque sacris functionibus interesse præsumerent, cum eis ita se gerant, quemadmodum ex Sacrorum Canonum præscripto excommunicatis publice denunciatis agendum esse probe norunt, sub penis ab ipsis Sacris Canonibus in eos, qui secus fecerint constitutis.

§. 3. Decernentes pariter easdem præsentibus Literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod Officialis seu Archiepiscopus Ebredunensis; necnon Officiales, & Ministri Senatus Nicien. supradicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, Ordinis, præminentia, Dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni, illis non confenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentibus emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuaque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam

motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat; & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter, & intacte observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac diætæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfata Sedis Nuncios, aliosque quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & funduros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsto non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Metropolitanæ Ecclesiæ Ebredunensis, & quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus, quantumcumque longissimis, & inmemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus etiam Jesu prædictis, ac quibusvis personis, etiam quacumque Ecclesiastica, vel mundana Dignitate fulgentibus, & quomodolibet qualificatis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam consistorialiter concessis, ac pluries, & quantuscumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut ipsarum literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die V. Januarii MDCCXX. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo.

Aboletur alternativa in Provincia Portugallia Ordinis Fratrum Carmelitarum.

Instituta fuerat hujusmodi Alternativa ab Inn. XII. Const. ed. 1699. Jan. 21. P. 8. Et Inn. XIII. Const. ed. 1723. Jul. 14. P. 3. agitur de Magistris ad Doctoratum promovendis.

CLXXII.

Mandatum vitandi dd. Ministros tanquam excommunicatos, donec a S. Sede aliter declaratum fuerit.

Clausalæ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Præd. alter-
nativa aucto-
ritate Apost.
instituta fuit
a Nuncio, &
a Capitulo
Provinciali
1700. accep-
tata.

Alias pro parte clar. mem. Petri II. dum vi-
xit Portugallia, & Algarbiorum Regis Il-
lustris felic. rec. Innocentio Papa XII. Prædeces-
sori Nostro exposito, quod Provincia Portugallia
Ordinis Fratrum Beatae Mariae Virginis de
Monte Carmelo, quo perturbationes, & detri-
menta regularis observantia, quæ ex factionibus
& dominandi cupiditate inter Religiosos hinc in-
de ex affectu nationali inter se pugnantem non sine
gravi Christianifidelium scandalo oriri solebant e
medio tollerentur, Apostolicum paternæ provi-
dentia suum subsidium exposcebat; nullum vero
efficacius, & opportunius ad hujusmodi dissidio-
rum occasiones avertendas remedium apparebat,
quam perpetuam quamdam Alternativam circa
Electiones Officiorum omnium dictæ Provincie
inducere, idque Religiosæ tranquillitati ejusdem
Provincie conducibile fore, etiam tunc existentes
Prior Generalis, & Consilium dicti Ordinis exi-
stimabant, & propterea ipsius Petri nomine eidem
Innocentio Prædecessori humiliter supplicato, ut
in præmissis opportune providere de benignitate
Apostolica dignaretur; ipse Innocentius Prædeces-
sor piis ejusdem Petri Regis votis ea in re annue-
re, ac memoratæ Provincie Portugallia quieti
salubriter providere cupiens, ejusmodi supplica-
tionibus inclinatus, dilecto filio Nostro Michaeli
Angelo S. R. E. Cardinali de Comitibus nuncupat.
tunc in eisdem Portugallia, & Algarbiorum Re-
gnis suo, & Apostolicæ Sedis Nuncio dedit in
mandatis, ut constituto sibi de narratis, ac vocatis,
qui fuissent evocandi circa Alternativam prædictam
auctoritate Apostolica id gereret, statueret, atque
decerneret, quod sibi pro ejusdem Provincie Por-
tugallia quiete restituenda, necnon regulari disci-
plina in ea conservanda, & sic ubi collapsa es-
set reparanda, magis in Domino expedire visum
fuisset, eique ad hujusmodi effectum quamcumque
necessariam, & opportunam ad id facultatem ead-
em auctoritate, tribuit, & impartitus fuit, &
alias prout in ipsius Innocentii Prædecessoris Li-
teris die 21. Januar. 1699. in simili forma Brevis
desuper expeditis, quarum tenorem præsentibus
pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad
verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.
Quæ quidem Alternativa Officiorum a prædi-
cto Michaeli Angelo Cardinale tunc Nuncio pruden-
tissime ordinata, atque præfixa, & respectiva
cum distinctione duarum filiationum, nempe in
Ulyssiponen., & Colarien. Conventibus sic in pos-
terum nominan. designata & perlecta in pleno Ca-
pitulo Provinciali die 12. Septembris 1700. celebra-
to, constitutis, & auditis Procuratoribus ac-
ceptata, & registrata fuit.

Causæ abo-
lendi præfa-
tam alterna-
tivam, & præ-
ces Vocali-
um Provin-
cia.

§. 1. Cum autem, sicut dilecti filii moderni
Prior Provincialis, Diffinitores, in Sacra Theo-
logia Magistri, cæterique Vocales dictæ Provin-
cie Portugallia Nobis nuper exponi fecerunt ex
hujusmodi Alternativæ remedio, quod tempore
suæ ordinationis congruum, & utile pro bono
pacis judicatum fuit, subinde tractu temporis
majora prioribus mala experientia docente, nempe
jurgia, contentiones, rixæ, ac lites non modica
irrepperint; ideoque in ultimo Capitulo Pro-
vinciali die 8. Maji 1718, congregato coram cun-
ctis Gremialibus, & Vocalibus utriusque filiationis
conclusum fuerit prædictam Alternativam pen-
nitus aboleri debere. Nobis propterea dicti Ex-
ponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præ-
missis opportune providere, & ut infra indulgere
de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus
favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac eorum
singulares personas a quibusvis excommunicatio-
nis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesia-

sticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab
homine, quavis occasione, vel causa latis, si qui-
bus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum
præsentium dumtaxat consequendum, harum se-
rie absolventes, & absolutas fore censentes, de
Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem Sanctæ
Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Con-
sultationibus Episcoporum, & Regularium præ-
positorum, qui negotium pro examine, atque
discussione Nobis remissum mature de more per-
penderunt, atque relationem dilecti filii moderni
Prioris Generalis dicti Ordinis, atque Capitularia
viderunt, consilio, Alternativam, de qua agitur,
auctoritate Apostolica, tenore præsentium
abolemus; salva tamen semper in præmissis, au-
thoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§. 3. Decernentes eadem præsentem Literas
semper firmas, validas, & efficaces existere, &
fore, suosque plenarios, & integros effectus sorti-
turi, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro
tempore spectabit in omnibus, & per omnia pleni-
ssime suffragari, & ab eis respectiva involu-
biliter observari: sicque in præmissis per quos-
cumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam
Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari,
& definiri debere; ac irritum, & inane si secus
super his a quoquam quavis auctoritate scienter,
vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Consti-
tutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec-
non prædictorum Ordinis, & Provincie, etiam
Juramento, confirmatione Apostolica, vel qua-
vis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudi-
bus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apo-
stolicis in contrarium præmissorum quomodolibet
concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus om-
nibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro
plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad ver-
bum insertis habentes, illis alias in suo robore
permanens, ad præmissorum effectum hac vice
dumtaxat specialiter, & expresse derogamus.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium Litera-
rum transumptis, seu exemplis, etiam impressis,
manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo
personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ
munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam
in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ha-
beretur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel
ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Ma-
jorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Januarii
MDCCXX. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo.

Conceditur Commissariis Gen. Congregationis
Hispaniæ Ordinis SS. Trinitatis Redem. Captiv.
Disalc. ut persistant in eorum Officiis, etiamsi
ante Capitulum vacaret Officium Ministri Gen.

CLXXXIII.

Const. ed. 1719. Dec. 6. P. 20. extat Decretum de
veste Donatorum. Et Bened. XIII. Constit. edit.
1727. Aug. 21. P. 4. confirmantur quædam Ca-
pitula pro bono regimine Provinciarum.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ale-
xander a Conceptione Minister Generalis
Fratrum Congregationis Hispaniæ Ordinis San-
ctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum
Discalceatorum nuncupatorum quod cum ipse,
& pro tempore existens Minister Generalis
pro bono, & opportuniori regimine dictæ Con-
gregationis, per varias, & ad invicem distantes
Europæ Provincias feliciter, favente Deo, di-
latate, & stabilitæ, ad evitanda inconvenientia
quæ ex difficili ad eum recursum passim resultare
possent, diversos Commissarios Generales, qui
ipsius nomine ad normam facultatis ab eo illis

Abolitio re-
centi & alter-
nativæ.

Clausula.

Dat. 2. Mar.
1720. An. 20.

Referuntur
Instituto
prædicti
Commissa-
riorum, &
causæ infe-
quentis con-
cessionis.

commissæ

commiffa remotarum Provinciarum gubernio incumbant, deputare folet; Commiffariorum vero Generalium hujusmodi facultas, utpote delegata ejusdem Miniftri Generalis morte, renunciatione, & ceflatione, aut de pofitione fecuta, de jure etiam expirare debeat, unde accidere potest, quod priusquam præmiſſa ad eorundem Commiffariorum Generalium notitiam perveniant, nulliter, licet bona fide, jurisdictionem ſibi commiffam exercent; idem Alexander Miniftr Generalis, ut facultas, ſemel a pro tempore exiſtente Miniftro Generali prædictis Commiffariis Generalibus delegata, minime in poſterum in caſu mortis, renunciationis, aut de pofitionis ipſius Miniftri Generalis delegantis expirare intelligatur, ſed potius duret, ac vigeat, quouſque renovata non fuerit per novum electum Miniftrum Generalem, per Nos ſtatui, ac decerni, & alias opportune in præmiſſis provideri plurimum deſiderat. Nobis propterea tam ſuo, quam Diſſinitoris Generalis ejusdem Congregationis nomine humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur memoratos Alexandrum Miniftrum Generalem, & Diſſinitoris ſpecialibus favoribus, & gratis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel caufa latis, ſi quibus quomodolibet innodatae exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujusmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epifcoporum, & Regularium, qui relationes bonæ mem. Aloyſii Priuli ejusdem S. R. E. Cardinalis Sancti Marci nuncupat, dum vixit, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Proteſtoris & dilecti filii moderni Procuratoris Generalis ejusdem Congregationis ſuper eiſdem præmiſſis factas attenderunt, conſilio, ut prædicti Commiffarii Generales a prædicto Miniftro Generali pro gubernio remotarum Provinciarum delegati perdurent, & perſiſtant in eorum Officiis per quatuor meſes tantum poſt Electionem novi Miniftri Generalis, ſive per mortem, remotionem, & de pofitionem, ſive per ceſſationem utcumque Generalatus Miniftri Generalis delegantis, quem tamen novum Miniftrum Generalem electum intra dictum tempus quatuor meſium certiorent, ut idem Miniftr Generalis providere valeat, prout ſibi in Domino videbitur auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium concedimus, & indulgemus; ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodocumque ſpectabit pleniffime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quocumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit dictæ Congregationis, aliſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegii quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis,

& innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cateriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prout fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel offenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXI. Martii MDCCXX. Pontificatus Noſtri Anno vigefimo.

Confirmatur Decretum Congregationis Epifc. & Reg. de ratione faciendæ electionis Officialium in Provincia S. Nicolai Fratrum Min. de Obſerv. Reformat.

De alternativa in hac Provincia vide Innoc. XII. Conſt. ed. 1692. Maji 17. P. 1. Et Jan. XIII. Conſt. ed. 1721. Jun. 16. P. 1. confirmatur alternativa in Provincia S. Antonii in Luſtania.

C L E M E N S P A P A X I .

Ad futuram rei memoriam.

EManavit nuper a Congregatione Venerabilium fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epifcoporum, & Regularium præpoſitæ in Cauſa prætenſæ Alternativæ Provinciæ Sancti Nicolai Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum inter fratres Lycienſes ex una, & Barenſes ex altera partibus vertente, Decretum tenoris ſequentis, videlicet: In Cauſa prætenſæ Alternativæ Provinciæ Sancti Nicolai Ordinis Minorum Obſervantium vertente inter Patres Lycienſes, & Barenſes Sacra Congregatio Eminentiſſimum, & Reverendiſſimum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epifcoporum, & Regularium præpoſita, viſo Memoriali porrecto a P. V. Commiſſario Generali Ordinis, referente Eminentiſſimo Corſino, reſcripſit - Pro executione Voti Ponentis, & amplius, tenoris ſequentis, videlicet - Atteſe le continue diſcordie, e controverſie, che hanno ſempre tenuta agitata la Provincia Obſervante di S. Nicolò, benchè la Sagra Congregazione a di 16. Dicembre 1712. alli due dubbii propoſti: uno ſopra la diſiſione della Provincia: e l'altro ſopra l'Alternativa tra li PP. Bareſi, e Leceſi circa il Provincialato, gradi del Diſſinitorio, Guardianati, e Recezioni de' Novitii, riſpondeſſe negative ad utrumque. Ad ogni modo ordino, che in detta Provincia, ſi doveſſe inviolabilmente obſervare una ſincera, e diſappassionata giuſtizia diſtributiva, con ammettere in ciaſcun Capitolo Provinciale due ſoggetti abili del Riſtretto di Lecce, e Terra di Otranto nel Diſſinitorio di detta Provincia. Con queſto però che ſe agl'Electori piacerà eleggere per Provinciale un Leceſe, non potranno deputare il Cuſtode nel medefimo Riſtretto, ma il Provinciale, & un Diſſinitore. E quando vorranno eleggere il Provinciale Bareſe, dovranno deputare il Cuſtode, & un Diſſinitore Leceſe; Reſtando però ſempre in arbitrio di detti Vocali d'eleggere il Provinciale di quella Partita, nella quale ſtimaranno eſſere ſoggetto più degno, e di maggior abilità; Ed in oltre, atreſo, che nelli detti Riſtretti di Lecce, e Terra d'Otranto vi ſono dodici Conventi dovranno in avvenire in ciaſcun Capitolo Provinciale, e Congregazione intermedia li Patri del

CLXXIV.

Dat. 3. Apr.
1720. An. 20.Decretum
præd. decernens
executionem
Voti
Card. Ponentis
de
quodam
ſpecie
alternativæ
inter
Lycienſes,
&
Barenſes.

VEXID.

Preces Miniſtri,
& Diſſinitoris
Gen.Conceſſio
præd. pro
ſpatio 4
meſium
tantum ab
electione
novi
Miniftri
Gen.

Clausulæ.

Diffinitorio elegerè dodici Soggetti nati del detto Ristretto di Lecce, e Terra d'Otranto abili, e sufficienti al Governo per Guardiani, acciochè in tal maniera godano le Cariche corrispondenti al numero de' Religiosi e Conventi del loro Ristretto. Cumque superscriptum votum, sive modus debite executioni demandetur: ideo presentibus injungitur P. V. Commissario Generali, quatenus pœnis, & remediis sibi a Sacris Canonibus subministrandis vocales præfatæ Provinciæ ad illius observationem cogat, atque compellat. Romæ 29. Februarii 1720. J. D. Card. Paraccianus -- V. Archiepiscopus Damascenus Secretarius.

Preces Vice-Commissarii Gen.

§. 1. Cum autem, sicut dictus Vicecommissarius Generalis dicti Ordinis Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmiter subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiti summopere desideret; Nos ipsius Vicecommissarii Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinari, Decretum præsertum auctoritate Apostolica, tenore presentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

§. 2. Decernentes easdem præsentibus Literas, firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectively inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Casuarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statatis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die III. Aprilis MDCCXX. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo.

CLXXV.

Eriguntur in Provincias binæ Vicariæ Bahiæ, ac Fluvii Januarii in Brasilia Ordinis Fratrum Carmelitarum antiquæ Observ.

Const. ed. 1710. Aug. 28. P. 10. concessi sunt Discretis Ulyssiponen. Et Inn. XIII. Const. ed. 1723. Dec. 3. P. 3. agitur de promovendis ad Lauream Doctoratus in prædd. Provinciis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Sacrosanctum Apostolatus ministerium humilitati nostræ nullo licet meritorum nostrorum suffragio per ineffabilem Divinæ Sapientiæ providentiæ commissum postulat, ut inter multiplices Apostolicæ servitutis curas, illam peculiari studio complectamur, per quam personæ sub suavi religionis jugo Divini numinis obsequiis insistentes felicioribus in dies proficiant incrementis.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Vicarii Provinciales, & Diffinitores actuales, alique Religiosi Diffinitorii tam proprio, quam reliquorum fratrum Vicariarum unius scilicet Bahiæ, & Fernambuci, alterius vero Fluvii Januarii respectively nuncupat. Ordinis B. M. Virginis de Monte Carmelo antiquæ Observantiæ etiam nuncupat. in Brasilia nomine, quod alias nempe anno 1685. prædictæ Vicariæ a q. Angelo Monignano dum vixit d. Ordinis Priore Generali divisæ, & anno 1686. auctoritate Apostolica respectively erectæ fuerunt, ac postmodum eodem anno 1686. pro eis certa particularis regiminis forma, quæ ab altero Priore Generali prædicti Angeli successore stabilita, & eadem auctoritate Apostolica anno 1687. confirmata reperitur stabilita fuit, prout in literis Apostolicis in simili forma Brevis, quas presentibus desuper expeditis haberi volumus uberius continetur: Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, præfatæ Vicariæ sic erectæ, & institutæ, ac divisæ congruo numero Religiosorum, & Conventuum ad effectum illas erigendi in duas separatas Provincias referre sint in primodicta quidem Bahiæ, & Fernambuci septem Conventus comprehensis Reformatis, alias in literis supradictis divisionis expressis ultra Hospitia, & Domos Missionum; in secundo dicta vero Vicaria, videlicet Fluvii Januarii sex alii Conventus in eisdem literis divisionis specificati numerentur, ac proinde dicti Exponentes attento prænarrato Conventuum, & Religiosorum numero pro meliori, & salubriori regimine, & Regulari observantia, & disciplina augenda, dictas binas Vicarias, in duas Provincias formales separatas, & de per se stantes ad instar aliarum Provinciarum ejusdem Ordinis erigi posse, illisque sic erectis omnia, & singula privilegia, gratias, & præminentias, ac Indulta, quibus aliæ ejusdem Ordinis Provinciæ de jure, usu, & consuetudine juxta dicti Ordinis Constitutiones, & Statuta dicta auctoritate confirmata fruuntur, & gaudent, per Nos concedi plurimum desiderent, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur eorundem Exponentium votis hac in re benigne annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinari, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum qui relationem dilecti etiam filii moderni Prioris Generalis dicti Ordinis, rationesque deductas mature perpenderunt, consilio, supradictas Vicarias in duas Provincias formales ad instar aliarum Provinciarum ejusdem Ordinis, salvis tamen privilegiis eorundem Conventuum Reformatorum, auctoritate Apostolica tenore presentium juxta petita erigimus; Salva tamen sem-

Dat. 20. Apr. 1720. An. 20.

Exordium.

Erectio hujusmodi Vicariarum, & causæ eas erigendi in Provinciis referuntur.

Preces Patrum Diffinitorii, & Vicariarum.

Erectio præfatarum Vicariarum in duas distinctas Provincias, salvis privilegiis Reformatorum.

per

Clausula.

per in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§. 3. Decernentes easdem præsentis literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suorumque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Conventuum, Vicariatuum, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsi præsentibus haberetur, si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Anulo Piscatoris die XX. Aprilis MDCCXX. Pontificatus Nostri anno Vigesimo.

CLXXVI.

Confirmatur Decretum Dietæ Gen. Congregationis Monachorum Silvestrinorum de exercitio numerum a Constitutionibus præscripto ad obtinendam Abbatiam Titularem.

Constitutiones horum Monachorum confirmatae fuere ab Alex. VIII. Const. ed. 1690. Oct. 15. P. 1.

Dat. 6. Maji
1720. An. 20.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Matthæus Sestili Abbas, & Visitator Generalis Congregationis Monachorum Silvestrinorum nuncupatorum Ordinis S. Benedicti, quod in Constitutionibus dictæ Congregationis a fel. rec. Alexandro PP. VIII. Prædecessore nostro confirmatis *Dist. 3. Cap. 4. §. 6.* inter alia disponitur, quod, si quis octo annorum curriculo aut Bibliothecarii Monasterii S. Benedicti Terræ de Fabriano, sive Socii Procuratoris Generalis ejusdem Congregationis munus obierit, capax Abbatie Titularis efficiatur absque eo, quod expressum sit, an opus ei existat, quod in unoquoque ex dictis officiis duo quadriennia complevisse, vel supradicti temporis dimidiam partem in uno, aliamque dimidiam in altera munere consumpsisse sufficiat. Cumque anno 1694. infrascriptæ Congregationi Cardinalium pro hujusmodi declaratione supplicatum fuisset, istamque eidem Congregationi Cardinalium ad tunc proximam Dietam Generalem, quæ desuper pro suo arbitrio, & conscientia explanaret, quod sibi magis expediens videretur remittere placuisset, ipsamet Dieta eodem anno declaravit octennium in dicta Constitutione ad præfixum intelligendum esse extensive ad diversa officia, itaut si aliquis Monachus per biennium socius dicti Procuratoris Generalis, altero biennio Bibliothecarius, altero secretarius,

alteroque itidem biennio Novitiorum Magister extitisset, hunc intelligi annos octo a Constitutione præfinitos explevisse, habilemque effectum, ad hoc ut ad Abbatiam Titularem promoveatur, ac insuper eadem Dieta hanc rursus methodum proportionabiliter in aliis Officiis honoris nuncupat, ac voce carentibus successive servandam esse decrevit, sic ut sensus semper successivus, non autem cumulativus esse deberet, atque pro majori robore, ac firmitate præcitate declarationis, & Decreti supplicandum duxerat prædictæ Congregationi Cardinalium pro illorum confirmatione quæ subinde dignata fuerat rescribere esse locum confirmationi per literas Apostolicas. Porro post ejusmodi Rescriptum evenit, quod dictus Joannes Matthæus nunc Abbas, & Visitator Generalis ejusdem Congregationis Monachorum, qui Socii Procuratoris Generalis per quatuor annos & totidem Bibliothecarii supradicti monasterii officio functus fuerat, in Dieta Generali insteterit pro sui promotione in Abbatem titularem, existimans, quod novas preces memoratæ Congregationi Cardinalium, quæ jam declarationem ipsi Dietæ commiserat, & ista octo annorum exercitium in pluribus ex dictis officiis jam sufficere declaraverat, porrigere necessarium minime foret. Verum, quia cum eademmet Dieta extendens declarationem ad alia honoris munia (pro cujus confirmatione supplicari debuerat, prout prædictæ Congregationi Cardinalium supplicatum fuerat, & ipsa pro confirmatione rescripserat) facultates sibi tributas excessisset, tunc existens Abbas Generalis supradictæ Congregationis Silvestrinorum supplicem libellum tam ejusdem Marthæi, quam dilecti pariter filii Joannis Baptistæ Cortosonno Monacho expresse professore hujus Congregationis nomine eidem Congregationi Cardinalium porrexit, quatenus omni semoto dubio, utrumque ad gradum Abbatie titularis habitare dignaretur, prout die 18. Aprilis 1698. habilitavit hac tamen conditione, ut nisi infra tres menses literæ Apostolicæ super confirmatione Dietæ Generalis hujusmodi expedirentur, ejusmodi gratia eis minime suffragaretur, ignarus itaque Joannes Matthæus supplicationis ejus nomine distributæ, sicuti, & rescripti desuper editi, haud tamen inscius minime teneri ad aliquam dictarum literarum expeditionem, sub firma credulitate, quæ respiciebat declarationem Dietæ Generalis dicto anno 1694. circa munia honoris pro quibus cursus duodecim annorum requiritur, & super quibus declarandis nullam habuerat facultatem abinde citra pacifica, & bona fide intra spatium viginti duorum annorum gradum Abbatie titularis non minus, quam Gubernii ex eis quatuor, ac Visitatoris Generalis munere octo annorum, quod etiamnum exercet, gavisus est.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dictus Joannes Matthæus timens posse in proximo futuro Capitulo Generali supradictæ Congregationis Silvestrinorum opponi nullitatem honorum hæcenus habitorum, quemadmodum, & aliorum, si quibus a sua Congregatione decorari valeret, & eo tantummodo motivo, quia literas prædictas, quæ sibi minime necessarias esse judicaverat, haud expedierit opposita nullitate non obstante, se habitatum, & pacem per nos declarari summopere desideret, maxime quia in aliis quinque capitulis, duabusque Dietis, quibus tanquam Abbas Titularis de Gubernio, & tanquam Visitator generalis interfuerit, nec eidem unquam talis oppositio facta sit, quod de per se solum est siquidem sufficiens ad quamcumque nullitatem sanandam, quatenus adesset, sed semper in eodem gradu suffragium tulerit, ejusque votum absque ulla contradictione admittum fuerit. Nobis propterea idem Joan-

Preces Procuratoris Generalis.

nes Mat-

Decretum h. m. 1694. editum, ejus causæ, diversa Congregationis Episc. & Reg. rescripta, ac casus quidam in quo dubitatur an locum habeat Decretum, referuntur.

nes Matthæus humiliter supplicari fecit, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsum Joannem Matthæum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum qui dilectorum filiorum focii, & Vice-Procuratoris Generalis ipsius Congregationis Silvestrinorum relationem, & a prædicto Joanne Matthæo narrata attenderunt consilio, primum Decretum a Dieta Generali editum, & gratiam Abbatie titularis a memorato Joanne Matthæo reportatam, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & respectivo sanamus, illisque Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervererint supplemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio recentis Decreti.

Clausula.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & dicto Joanni Matthæo in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegates, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis Silvestrinorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VI. Maji MDCCXX. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo.

CLXXVII.

Confirmantur quedam Decreta Diffinitorii Gen. Ordinis Min. Conventualium.

Alex. VIII. Const. ed. 1690., April. 5. P. 1. confirmata fuere quadam Decreta Capituli Gen. Et hujus Pontificis Const. ed. 1720. Jul. 12. P. 20. est prohibitio extrahendi libros ex Bibliotheca Urbinaten.

Dat. 7. Maji 1720. An. 20.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncti Nobis divinitus Pastoralis officii debito illa, quæ pro felici eorum, qui Altissimi obsequiis sub suavi vitæ Religiosæ jugo mancipati sunt, regimine, & gubernio provide prudenterque facta esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, libenter cum id a Nobis petitur Apostolici muniminis nostri præsidio roboramus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dile-

ctus filius Carolus Jacobus Romilli Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum, quod in Diffinitorio Generali dicti Ordinis in alma Urbe nostra die 27. Mensis Maji anni proxime præteriti congregato ad Divini cultus incrementum, & Religiosorum Ordinis hujusmodi, tam ad regulæ observantia, quam in literis progressionem edita, & facta fuerunt nonnulla Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decreta Venerabilis Diffinitorii Generalis Fratrum Minorum Conventualium S. Francisci, Romæ Die 27. Maji Anno 1719. congregati.

I.

Sacra Minorum Conventualium Religio Beatissimæ Virginis Conceptionem singularibus devotionis officiis a suis primordiis quovis tempore profecuta est. Quamobrem Majorum suorum semitis inhærendo, Decrevit Ven. Diffinitorium eandem Beatam Virginem sub titulo Immaculatæ Conceptionis in Patronam Principalem sibi assumere: firmissimam ex eo spem concipiens, futurum ut in Ordine nostro erga eandem Deiparam, ejusdemque Immaculatæ Conceptionis Mysterium, pietas, & Religio in dies fervescat, & augeatur.

II.

Cum satis compertum sit non levia sequi incommoda, & Jura Ministrorum Provincialium confundi, & perturbari, si quandoque in Transfiliationibus contingat aliquem prius acceptari in filium Conventus, quam Provinciæ; hac de causa sub pœna nullitatis præcipitur, ut in hujusmodi transfiliationibus (etiamsi utraque aggregatio spectaret ad Diffinitorium Provinciale) hic ordo omnino servetur; Præmissis literis de jure præmittendis, prius Provinciæ, deinde Conventui coaptetur.

III.

Pietati, & maxime Religioso consentaneum est, eos, qui vel Religioni toti, vel Provinciis præferunt, quique non pro se ipsis dumtaxat, sed pro aliis quoque teneantur Deo rationem reddere, uberioribus suffragiis cum ex hac vita decesserint adjuvari. Statuitur ergo, ut pro Exgeneralibus, & Exprovincialibus in Religione obeuntibus in singulis Conventibus totius Ordinis una Missa cantetur, singuli Sacerdotes semel Missæ sacrificium offerant, Clerici semel Officium Defunctorum, Laici vero semel Coronam Beatæ Mariæ Virginis devote recitent. Pro Exprovincialibus, salvis manentibus suffragiis per Constitutiones Urbanas, statutis in singulis Conventibus Provinciæ, duæ aliæ Missæ cantentur. Pro Exprocuratoribus Generalibus, aliisque Assistentibus Ordinis Missa una cantetur in qualibet Provincia in Conventu designando a Ministro Provinciali juxta Ordinem Custodiarum, & Conventuum.

IV.

Stricte præcipiunt nostræ Constitutiones Urbanæ, ut nemo ad Ordinem recipiatur, nisi prævia diligentissima perquisitione de uniuscujusque natalibus, de corporis habitudine, de moribus, & vita antea. Quæ perquisitiones cum non semel probatæ sint deceptionibus obnoxia, si illorum Provincialium, ex quorum finibus recipiendi ortum trahunt, informatio, & votum negligatur; ideo mandat Ministris Provincialibus quarumcumque Provinciarum, ne imposterum audeant externos ad habitum Religionismittere, nisi præhabitis informatione, & consensu Provincialium, ad quos spectat, sub pœnis statutis, & expressis in Decreto Alexandri VIII. quod incipit Provinciales quarumcumque Provinciarum, & aliis pœnis Ministri Generalis arbitrio reservatis.

Decretorum anno 1719. editorum scopus.

Patrona præcipua B. M. V. Immaculatæ Conceptionis.

Ratio faciendæ Transfiliationis.

Sacrificia, & preces pro mortuis Præfatis.

Qui ad Religionem admittendi.

V.

Conversi careant jure suffragii.

V.
Quamquam in Constitutionibus nostris Fratribus quoque Laicis, seu Conversis Jus suffragii in quibusdam actionibus concedatur, tamen quia, ut experimento compertum est, ex hujusmodi Conversorum suffragiis acta publica ut plurimum vel impediuntur, vel perturbantur, cum ut plurimum deteriores sequentes, ab optimorum sententia discedant; hac de re statuitur, ut nullus Conversorum, qui actu in Religione reperiuntur in actionibus publicis, vel privatis suffragium ferat, nisi in ætate habeat annos quadraginta, & in professione regulari quindecim; qui verò post hoc Decretum ad habitum Religionis admittentur, omnino careant jure suffragii.

Qui Lectores Morales ad gradum promovendi.

V I.
Cum non parum utilitatis a lecturæ moralis exercitio oriri probatum sit, censuit Vener. Diffinitorium confirmandum esse Decretum super hoc emanatum in Capitulis Generalibus celebratis annis 1707., & 1713., quod incipit *Cum in dies*, hac tamen limitatione, ut lectura Moralis ad Paternitatis Provinciam gradum non perducatur, nisi qui prius Regentes primæ Classis fuerint: ne si sola lectura moralis ad paternitatem Provinciam assequendam sufficiat, cum non levi Religionis detrimento, laboriosa cæterarum facultatum studia negligantur.

Approbantur 9 Decreta Diffinitorii 1713. celebrati.

V I I.
Postremo cum Decreta Diffinitorii Generalis in Urbe congregati anno 1713. non nisi ad sexennium fuerint a Sanctissimo Domino Nostro confirmata, quæsitum fuit, an essent iterum approbanda. Quibus Ven. Diffinitorium respondit; I. De Confessionibus Novitiorum audiendis non ab ipsorum Magistro, ut vitentur conscientiarum pericula, sed ab alio Religioso spectatæ vitæ ad id muneris seligendo. III. In quone Conventus gravetur, decernitur, ut non culibet Diffinitori perpetuo proprius Laicus assignetur pro socio, sed unus Frater Laicus inserviat saltem duobus Patribus. V. De Præfectis in Gymnasiis, & Collegiis pro majori studentium profectu destinandis. VIII. De lecturæ secundi Seminarii Regentibus diligentioribus secundo triennio pro secunda, & tertio triennio pro prima classe judicio Diffinitorii Generalis concedenda. X. De Seminariis pro faciliiori Adolescentium profectu ad pauciores numerum reducendis. XI. De non promovendis ad Paternitatem alicujus Conventus, nisi prius ab Episcopo Diocesano fuerint ad confessionem admissi. XII. De subsidiis præstandis Sac. Conventui Assisienti: Hæc omnia Venerabile Diffinitorium respondit esse approbanda, juxta eorum seriem, & tenorem, prout re ipsa approbavit. II. Vero de suffragio a Conversis in electionibus non ferendo nisi in ætate habeat annos quadraginta, & in Professione Regulari quindecim, approbavit, sed ulterius statuit, quod Conversi imposterum ad habitum admittendi, omnino careant jure suffragandi, prout n. 5. Quintum de lecturæ morali in ordine promovenda, pariter confirmavit, sed hac limitatione, ut ad paternitatis gradum non perducatur, nisi qui prius Regentes primæ Classis fuerint, prout n. 6. Sextum tandem, septimum, & nonum, in quibus de methodo studiorum de concursu, & examine studentium Baccalaureorum, & numero Collegialium agitur, censuit Ven. Diffinitorium esse totaliter committenda, prout de jure in sacris Constitutionibus Urbani prudentiæ, & arbitrio Reverendissimi Fratris Ministri Generalis, qui pro locorum & temporum varietate, id pro studiorum incremento statuet, quod magis in Domino expedire videbitur.

Preces Ministrum Gen.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dictus Carolus Jacobus Minister Generalis Decreta hujusmodi, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communi plurimum desideret.

Nos specialem ipsi Carolo Jacobo Ministro Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innotatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii nostri Josephi ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Vallemanni nuncupati dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, & alteram dilecti filii moderni Procuratoris Generalis Ordinis hujusmodi, atque documenta exhibita mature perpenderunt consilio, Decreta præinserta, nono dumtaxat excepto, confirmando usque ad proxime futurum Capitulum Generale Ordinis prædicti, ac in proxime venturo generali Diffinitorio iterum ad trutinam reducendo, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus, ac omnes, & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplementis, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relatorum Decretorum, nono excepto iterum ad examen revocando.

Clausula.

§. 3. Decernentes præinserta Decreta, ac eadem præsentibus literis firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quancumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, & Conventuum quorumvis, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsi præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Maji MDCCXX. Pontificatus nostri Anno Vigesimo.

Confirmantur quædam Decreta Capituli Gen. Congregationis S. Bernardi in Hispania de Lectoribus & Concionatoribus.

CLXXVIII.

Const. ed. 1719. Apr. 3. P. 19. extat decretum de electione Superiorum singulis sexenniis. Et Bened. XIII. Const. ed. 1728. Dec. 20. P. 5. agitur de distributione Officiorum in Congregatione Cisterciens. Castellæ.

CLE-

Dat. 29. Maji
1720. An. 20.

C L E M E N S P A P A X I .

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncti Nobis divinitus pastoralis Officii debito illa, quæ pro felici eorum, qui Altissimi obsequiis sub suavi monastica vitæ jugo mancipati sunt, regimine, & gubernio provide prudenterque facta esse noscantur, ut firma semper, atque inviolata persistant, libenter cum id a Nobis petitur Apostolici muniminis nostri præsidio roborantur.

Decretorum
an. 1717. edi-
torum causa
refertur.

J. I. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis in Romana Curia Monachorum Congregationis S. Bernardi Hispaniæ Ordinis Cisterciens. tam suo, quam Dilectorum Filiorum Abbatis Generalis, & totius Diffinitorii prædictæ Congregationis nomine, quod in Capitulo Generali ejusdem Congregationis die 10. Novembris 1717. in Collegio de Palazuelos nuncupat. celebrato ad tollendas gravissimas inordinationes quas ipsa Congregatio ob neglectas Sacræ Theologiæ, & Philosophiæ Lecturas, nec non Verbi Dei prædicationes experta fuit, nonnulla Decreta, sive Definitiones circa modum deinceps in electione Lectorum, verbi Dei Prædicatorum, oppositorum, & aliorum servandum edita, & facta, ac ab eodem Capitulo approbata & subscripta fuerunt, tenoris, qui sequitur; videlicet.

*Decreti, o Definitioni, & Ordinationi,
da confermasi.*

I.

E per esseri sperimentati nella Religione gravi inconvenienti per l'esperienza, che fin ora ha avuto nel tralasciare le lettere di Teologia, e Filosofia, e le Prediche, desiderando evitarli il Capitulo Generale commanda, che di qui avanti una volta, che saranno posti li detti Lettori, e Predicatori nella forma, che nelli Capitoli seguenti si dirà, non si possono rimuovere dalle loro cariche senza causa, e dichiarare il Capitulo Generale esser causa legitima per esser rimossi, la mancanza del complimente all'obbligo di detti loro impieghi, o cariche letterarie, e ogni altra cosa; per la quale, possono secondo li nostri Statuti, e Definitioni esser privati li Padri Abbati.

II.

E perche li detti Lettori, e Predicatori sino tali, che nominati una volta non possono esser rimossi, se non per le cause dichiarate nell' antecedente Capitulo, ordina, e comanda il Capitulo Generale, che li Lettori, e Predicatori si provedino, ed eleggino di qui innanzi per concorso nel tempo del Capitulo Generale, o pure quando parerà al Nostro Reverendissimo P. Generale esser di bisogno, dovendo li concorrenti intervenire a detto Capitulo, nel quale diffenderanno quella Conclusione, che vorranno, e leggeranno d'opposizione un'ora con punti rigorosi di ventiquattro hore, quali si proporranno dal Maestro delle Sentenze, argomentando uno contro l'altro di maniera, che ciascheduno delli concorrenti sostenga due argomenti di mezz'ora per ciascheduno.

III.

Parimente concede licenza il Capitulo Generale di poter concorrere a detta opposizione tutti quelli, che averanno sostenuto l'atto maggiore nell'Università d'Alcalá, e a quelli, che averanno sostenuto l'atto maggiore, o minore nell' Università di Salamanca, o saranno nominati dal nostro Reverendissimo P. Generale per sostenerli, e a quelli che sua Paternità Reverendissima secon-

do le circostanze, parerà convenienti chiamare a detto concorso. A tutti i quali, che vogliono concorrere debbino li Padri Abbati, de' quali faranno sudditi, dar' a conto della lor casa di Professione tutto il bisognevole per andare, e ritornare a Palazuelos, o al luogo, dove sarà il concorso sotto pena di sospensione dalle loro dignità Abbaziali per sei mesi, il che si eseguirà dal Nostro Reverendissimo P. Generale, o suo Commissario senza dispensarne alcuno, sopra di che a sua Paternità Reverendissima se gl'incarica la Coscienza, come anche il detto Capitulo Generale incarica la Coscienza di sua Paternità Reverendissima, acciò che la provvisione di detti atti della Università la faccia in soggetti più abili, che per ciò li Padri Maestri, e Lettori di Salamanca, ed Alcalá, e Maestro degli Studenti di Salamanca dopo sostenuti gl'atti di detti Collegii, facciano un'Attestato giurato, e segreto senza comunicarsi uno con l'altro a sua Paternità Reverendissima di ciascheduno di detti, che averanno sostenuti gl'atti di Collegio, acciò detta Paternità sua Reverendissima possa con maggior sicurezza provvedere gl'atti dell'Università, avendo riguardo alli meriti delli soggetti, ed alla giustizia distributiva, che ordina la Bolla del Nostro Santo Padre Clemente XI.

IV.

Similmente ordina il Capitulo Generale che fatto il sopradetto concorso, ed opposizione alle Letture, e Prediche, si provedino per Voti decisivi del nostro Reverendissimo P. Generale, ed altri quattro Esaminatori, che saranno sempre li Lettori, e Oppositori di Alcalá, e Salamanca, di maniera che di detti quattro uno sia naturale del Regno di Galizia, e l'altro della Provincia de Campos, e Terre adjacenti del Regno di Leone, e gl'altri due siano naturali di Castiglia nova, Rioja, Astrurie, e Montannas. E se d'alcuno di detti Partiti non vi sarà Lettore, ne Oppositore, si compisca il detto numero di quattro con il Maestro, o Maestri più moderni, che sino Capitulari, naturali di detti partiti, che non averanno Lettore, nè Oppositore. Et il detto nostro Reverendissimo P. Generale, e quattro Esaminatori giurino di dare il Voto per quelli che giudicaranno più abili a dette cariche, regolandosi il tutto meglio si potrà con l'egual divisione, e subdivisione, che dispone in quanto ai Magisterj, e Prediche il nostro Santissimo P. Clemente XI. dare i loro voti in Segreto, e quello che averà maggior numero di essi, sia Lettore, o Predicatore.

V.

Et in tal guisa nei tempi suddetti si provedino tutte le Letture, e Prediche, che allora saranno vacanti, e che si sappia, che in quel triennio hanno di vacare.

VI.

Potendo similmente provvedere oltre li detti altri due, o tre Lettori, e Predicatori, che solo possono entrare parendo al nostro Reverendissimo P. Generale in Letture, e Prediche se a caso vaceranno avanti d'altro concorso per morte, rinunzia, o privazione.

VII.

Nell'istessa conformità e maniera provederanno il detto nostro Reverendissimo P. Generale, e quattro Esaminatori quelli che si dovranno assegnare per Oppositori alle Cattedre delle Università, nominandoli delli soggetti di detto concorso, o delli Lettori attuali, li quali nominati una volta non possono lasciar detta Carica di Oppositori, se non per causa d'una malattia, che l'obblighi a ciò, e che risulti per mezzo d'un attestato giurato de' Medici, riconosciuto, ed approvato dal detto nostro Reverendissimo P. Generale, e li quattro Esaminatori, o la maggior parte delli cinque.

VIII.

Lectores, &
Concionato-
res qua de
causa amove-
ri possint a
suo munere.Norma eos
eligendi.Qui ad exa-
men admittendi, & a
quo eis ministranda
viatica.Examinato-
res, & qui
ab eis appro-
bandi.Quot Lecto-
res & Con-
cionatores
eligendi.Electio op-
positorum
pro Universi-
tatis.

A quo fieri
debet imp
penſe tem
pore præ
ſentium
electio
num.

De Tubilatis
& Lectore
ac Conco
natores Col
legii de Pa
lazuelos.

De numero
Lectorum,
Magistro
rum, Regen
tium, & Vi
cergentium.

Preces Def
nitorum Gen.

Confirmatio
relatorum
Decretorum.

VIII.

Comanda ſimilmente il Capitolo Generale, che tutte le ſpeſe del noſtro Reverendiſſimo P. Generale, delli quattro Padri Eſaminatori, e delli concorrenti alle dette cariche tutto il tempo, che durerà il detto Concorſo, le faccia queſto Monaftero di Palazuelos, o altro, che il noſtro Reverendiſſimo Padre Generale aſſegnerà per queſt' effetto a conto di tutto l'Ordine quale ſi riporta con le ſpeſe dell' iſteſſo Capitolo, e paghino li Padri Abbari con l'iſteſſa puntualità, che ſi pagano ſempre le dette ſpeſe al Capitolo Generale.

IX.

Parimente ordina il detto Capitolo Generale, che neſſun Lettore, nè Predicatore ſi poſſa giubilare finche non abbia letto, o predicato dodeci corſi compiti.

X.

E parimenti, che neſſuno poſſa eſſer Lettore, nè Predicatore del Collegio di Palazuelos più di ſei corſi, quali terminati il noſtro Reverendiſſimo P. Generale debba farli paſſare ad altre Letture o Predica, e che neſſuno Lettore poſſa giubilari ſenza aver letto tre anni almeno in Alcalá, o Salamanca.

XI.

Parimente comanda il Capitolo Generale, che nel Collegio di Alcalá non vi ſino altro, che quattro Lettori, e il meno antico di abito eſerciti l'officio di Maeſtro de' Studenti, e in Salamanca più di tre Lettori, e un Maeſtro de' Studenti, includendo in queſto numero li Graduati di detta Univerſità, che non averanno Cattedra, nè faranno Giubilati.

XII.

E che nel Collegio delli più anziani non vi ſino più, che tre Regenti, e che il meno antico d' abito eſerciti l'officio di Vice-Regente, nè tampoco nel Collegio di Palazuelos vi ſino più di quattro Lettori, eſercitando il meno antico d' abito l'officio di Maeſtro di Studenti, & in ciaſcheduno Collegio di Filoſofia ſolamente vi farà un Lettore, che guadagni tre corſi compita la lettura di Filoſofia, ed uno più anziano che non guadagni corſo, il che ſi oſſervi ſubito ottenuta che farà la conferma Apoſtolica.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dicti Exponentes Decreta, & definitiones hujusmodi quo firmiter ſubſiſtant, & ſerventur exactius Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſiderent. Nos ſpecialeſ iſtis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel cauſa latis ſi quibus quomodolibet innodatae exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Episcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui relationem ejuſdem Procuratoris Generalis ſuper præmiſſis eiſdem Cardinalibus factam viderunt conſilio (recedendo a reſolutis ſub die xi. Martii anni proxime præteriti in ea parte, in qua fuit dictum quo ad confirmationem ſupradictorum Decretorum, & Definitionum factam, & approbatam, in pleno Capitulo Generali exquirendum eſſe votum ejuſdem Capituli Generalis) Definitiones, & Decreta præinſerta hujusmodi, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui de ſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus, ſal-

va tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§. 3. Decernentes præinſerta Decreta, & Definitiones, ac eadem præſentes literas firma, valida, & efficaci exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniffime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quocumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolicæ Auditores judicari, & deſiniri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit dictæ Congregationis Hiſpaniæ etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis ac ad verbum inferis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem proſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ iſtis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XXIX. Martii MDCCXX. Pontificatus noſtri anno vigeſimo.

Clauſula.

CXXIX.

Abolentur Statuta Capitulorum Generalium Fratrum Min. de Obſerv. Reformat. de privilegiis Lectorum, Prædicatorum, & Magiſtrorum Novitiorum.

Inn. XI. Conſt. ed. 1686. Martii 18. Pio confirmata fuere h. m. privilegia Lectorum. Hujus Pontificis Conſt. ed. 1718. Aug. 20. P. 18. revocata fuere privilegia perſonalia in Provinciis Braſilicæ. Et de abolendis privilegiis Lectorum vide Conſt. ſequentem ed. 1720. Sept. 7. P. 20.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Inter cæteras Apoſtolicæ ſervitutis curas, quibus circa univerſalis Eccleſiæ regimen humilitati noſtræ a Domino commiſſum aſſidue premimur ea Nos non parum ſolicitos habet, ut perſonæ Regulares Divinis obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipatæ, juxta regularia eorum Inſtituta ſalubriter regantur, & propterea ſi quæ felici earum ſtatui obeſſe, aut in aliquod obſervantiæ Regularis earum, & diſciplinæ detrimentum vergere cognovimus ea, quantum Nobis ex alto conceditur, removemus, & prohibemus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Superiores Generales Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum, quod Capitulum Generale dicti Ordinis quod anno 1682. in Civitate Toletan. celebratum fuit, pendens multos præmio magis, quam poena ad virtutes excitari omnium ſtrictioris obſervantiæ

Dat. 6. Sept. 1720. An. 20.

Exordium.

Statutum Capituli Toletani 1682. de precedentia Lectorum, Concionatorum, & Magiſtrorum Novitiorum.

Vocalium unanimi consensu, ac nemine profus discrepante statuit, ut ii, qui integrum Philo-
sophiæ cursum, & Sacram Theologiam duode-
cim annorum spatio laudabiliter docuerunt, vel
imposterum docebunt, ultimum locum, & præ-
cedentiam inter eos, qui Ministri, & Vicarii
Provincialis per biennium vel Guardiani Con-
ventus Hierusalem, vel Secretarii Generalis res-
pectively muneribus perfandi fuerunt, obtineant;
Qui vero totidem annis in Cathedralibus Eccle-
siis, vel suggestis conspicuis, vel generalibus in
verbi Dei prædicatione præclare se gesserunt, &
posthac se gerent, immediate post Diffinitores
actuales, & qui Magistri Novitiorum per octo
annorum decursum fuerunt, vel erunt, post
Excusatores, & Proministros, qui in Capitulo
Generali Hispaniarum legitime suffragati sunt,
locum habeant; ea tamen lege, ut unus ex Le-
ctoribus, unusque ex Concionatoribus, ac unus
ex prædictis Magistris antiquior in suo quolibet
munere expleto, præfata præcedentia respecti-
ve, & loco absque jure subrogandi eodem tem-
pore gaudere possit; præfati autem Lectores in
posterum scholastica exercitia ad præscriptum
Constitutionum ejusdem Ordinis auctoritate Apo-
stolica confirmatarum peragere teneantur: Ac
postmodum ejusmodi Toletanum Statutum quoad
Lectores de tunc existentium S. R. E. Cardina-
lium negotiis, & Consultationibus Episcoporum,
& Regularium præpositorum consilio per
quosdam felic. record. Innocentii Papæ XI. Præ-
decessoris Nostri die 18. Martii 1686. expeditas
Litteras sub certis modo, & forma tunc expressis
confirmatum, & approbatum fuit; Et deinde in
Capitulo pariter Generali Romano anno 1688.
celebrato titulus Emeriti jam dictis Lectoribus
attributus extitit; Ac in altero similiter Capitu-
lo Generali Viçtorie nuncupato anno 1694.
habito, unus in qualibet Provincia Conventus,
ubi Lectores prædicti privilegia hujusmodi con-
secuturi, eadem scholastica exercitia prosequi
deberent, stabilitus fuit.

Statutum
præd. quoad
Lectores tan-
tum ab Inn.
XI. confirma-
tum an. 1686.

Statutum
Capituli Ro-
mani 1688.
de titulo
Emeriti Le-
ctoribus
concesso.

Statutum
Capituli Vi-
ctorie 1694.
de peculiari
Cœnobio
pro dd. Le-
ctoribus.

Præces Super-
riorum Gen-
pro aboli-
tione præfatorum
Statu-
rum.

Abolitio
præd. Statu-
torum.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio sub-
jungebat, experientia compertum sit gravia ex
ipsis Indultis, & Privilegiis regulari disciplinæ
præjudicia illata, ac inter Religiosos jurgia, li-
tes ac ambitus multum ab humilitate, & simpli-
citate dicti Ordinis aliena exorta esse, & prop-
terea dicti exponentes, quo omnis via illius re-
laxationi præcludatur, de opportuno remedio a
Nobis provideri summopere desiderent. Nos ip-
sos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis
prosequi volentes, & eorum singulares personas
a quibusvis excommunicationis, suspensionis,
& interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis,
censuris, & pœnis a jure, vel ab homine qua-
vis occasione, vel causa latis, si quibus quomo-
dolibet innodata existunt, ad effectum præsen-
tium dumtaxat consequendum harum serie ab-
solventes, & absolutas fore censentes, supplica-
tionibus eorum nomine Nobis super hoc humi-
liter porrectis inclinati, de particulari Congre-
gationis nonnullorum ex Venerabilibus fratribus
nostris ejusdem S. R. E. Cardinalium a Nobis
deputata consilio dictum Statutum Toletanum
super Indultis, ac Privilegiis Lectoribus, Verbi
Dei Prædicatoribus, necnon Magistris Novitio-
rum, sicut præmittitur concessis, necnon alia
statuta in Capitulis Generalibus, scilicet Roma-
no, & Viçtorie edita, ut præfertur, auctoritate
Apostolica, tenore præsentium annullamus, cas-
samus, abrogamus, & abolemus, viribusque,
& effectu vacuumus; sicque deinceps prædicti
Lectores, Verbi Dei Prædicatores, & Magistri
Novitiorum Indulta, privilegia, & titulos hu-
jusmodi nullatenus consequi valeant, ita ta-
men, ut Regulares Ordinis prædicti, qui usque
ad præsentem diem jam dicta Indulta, & Pri-
vilegia legitime consecuti fuerint, in eorumque

pacifica possessione extiterint, iis uti, & frui
possint, in statu tantum, in quo reperiuntur,
non tamen aliud privilegium in casu loci vacan-
tis privilegiati assequi valeant, atque præsentibus
Nostri Literis juri illis quæsito derogatum
censeatur.

§. 3. Decernentes easdem præfatas literas
firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suof-
que plenarios, & integros effectus sortiri, & ob-
tinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & spe-
ctabit in futurum, inviolabiliter observari: Sic-
que in præmissis per quoscunque Judices Ordina-
rios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii
Apostolici Auditores judicari, & definiti debe-
re; ac irritum, & inane si secus super his a
quoquam quavis auctoritate scienter, vel igno-
rante contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus prædictis Innocentii
Prædecessoris Literis, aliisque præmissis, ac Con-
stitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec-
non dicti Ordinis etiam juramento, confirma-
tione Apostolica, vel quavis firmitate alia ro-
boratis statutis, & Consuetudinibus; Privilegiis
quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in con-
trarium præmissorum quomodolibet concessis,
confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus,
& singulis illorum tenores præsentibus pro ple-
ne, & sufficienter expressis, ac ad verbum in-
sertis habentes, illis alias in suo robore per-
mansuris, ad præmissorum effectum hac vice
dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæ-
terisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsen-
tium literarum transumptis, seu exemplis etiam
impressis manu alicujus Notarii publici subscrip-
tis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate
constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in
Judicio, quam extra illud ubique locorum ha-
beatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si fo-
rent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
Annulo Piscatoris die VI. Septembris MDCCXX.
Pontificatus nostri Anno Vigesimo.

Confirmatur Decretum Congregationis particu-
laris de abolendis Privilegiis a Capitulis Gen-
Fratrum Min. de Observ. Reformata Lectori-
bus concessis.

CLXXX.

Hac de re vide Const. præcedentem ed. 1720., Sep-
temb. 6. P. 20. Et Inn. XIII. Const. ed. 1721.
Jul. 5. P. 1. denegatur præcedentia Laicis in
Regno Sicilia.

CLEMENS PAPA XI.

Dat. 7. Sept.
1720. An. 20.

Ad perpetuam rei memoriam.

Nuper a particulari Congregatione nonnul-
lorum ex Venerabilibus Fratribus nostris
S. R. E. Cardinalibus a Nobis specialiter depu-
tata super prætenis rationibus pro parte dilecto-
rum filiorum Lectorum Ordinis Fratrum Min-
orum Sancti Francisci de Observantia Reformato-
rum nuncupat. alias in Congregatione tunc exis-
tentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Con-
sultationibus Episcoporum, & Regularium præ-
posita adductis, & in eadem Congregatione par-
ticulari minime exhibitis, non esse locum abo-
litioni Indultorum, & privilegiorum eis per sta-
tutum Toletanum, ac Capitula Generalia Roma-
no scilicet, & Viçtorie dicti Ordinis conce-
ssorum, emanavit Decretum tenoris, qui sequi-
tur, videlicet: Ordinis Minorum Reformato-
rum S. Francisci - Cum pridem sub die Jovis
18. Julii 1720. Congregatio deputata Eminen-
tissimorum, & Reverendissimorum DD. Cardi-

Decretum
Cōgregatio-
nis, in quo
refertur con-

nalium

traditio inter Superiores Gen. & Lectores super abolitione præd. Privilegiorum.

nalium Paulutii, Cafoni, Paracciani Praefecti Congregationis Episcoporum, & Regularium, ac Fabroni, melique infra scripti Secretarii fuerit in sensu, consulendum Sanctissimo Domino Nostro pro abolitione Statuti Tolentani, necnon aliorum Statutorum in Capitulis Generalibus Romano, & Victoriae editorum super Indultis, & Privilegiis Lectoribus, Praedicatoribus, & Magistris Novitiorum Ordinis Minorum Observantiae Reformatorem concessis, prout latius ex facti serie, & Decreto edito, quod a Sanctissimo D. N. approbatum fuit. Nuper ex Lectorum praememorati Ordinis parte eidem Sanctissimo Domino Nostro expositum fuit, quod alias sub die 21. Junii 1709. in Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium, hac eadem promotam Superiorum Generalium instantia super abolitione respectu dictorum Privilegiorum, & Indultorum, Ponente clar. mem. Cardinali Sancti Clementis rescriptum fuit - Nihil esse innovandum, proindeque ex his, aliisque praetens rationibus, quae a dictis Lectoribus adducebantur, & in eadem Congregatione particulari exhibitae non fuerunt, non esse locum abolitioni praedictorum Indultorum, & Privilegiorum dicebatur. Hinc denuo de mandato ejusdem Sanctissimi Domini Nostri, eadem particulari Congregatione habita die Jovis 29. Augusti 1720. & perpenis dicto Decreto Sacrae Congregationis Episcoporum, & Regularium, aliisque praetens rationibus praedictorum Lectorum, Eminentissimi Patres unanimiter fuerunt in sensu - Standum esse in Decretis sub die 18. Julii proxime praeteriti - J. D. Card. Paraccianus - J. Archiepiscopus Damascenus Secretarius.

Preces Superiorum Gen.

§. 1. Cum autem sicut dilecti etiam filii Superiores Ordinis praedicti Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicae Confirmationis Nostrae patrocinio communiti plurimum desiderant; Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum praesentium auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus; ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Confirmatio relati Decreti.

§. 2. Decernentes easdem praesentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari: sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula.

§. 3. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effe-

ctum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem praesentium Literarum transfumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Septembr. MDCCXX. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo.

Extenditur numerus octodecim Magistrorum pro Provincia Peruviana Ordinis Eremitarum S. Augustini.

CLXXXI.

Constitut. ed. 1712. Febr. 26. P. 12. auctus fuit numerus Magistrorum in Provincia Limana. Et Inn. XIII. Const. ed. 1721. Nov. 18. P. 1. reducitur numerus Magistrorum in Provincia Cassella.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 20. Oct. 1720. an. 20.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciae Peruvianae Ordinis Eremitarum S. Augustini, quod cum in eadem Provincia numerus Religiosorum auctus sit, illiusque Conventus in statu satis diviti reperiantur, nec non in ultimo examine peracto Religiosi habiles & capaces ad consequendum Magisterii in Sacra Theologia gradum usque ad numerum quinquaginta, qui tamen laurea emerita donari nequiverunt, ex quo in Provincia hujusmodi octodecim Magistri in eadem Sacra Theologia numerantur, reperti fuerint, ipsi Exponentes, quo Religiosis praedictis novi ad studia, & virtutes stimuli addantur, numerum Magistrorum hujusmodi ad quinquaginta a Nobis augeri plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Causa hujus extensionis, & preces Provinciae pro numero 50. Magistrorum.

§. 1. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui relationem dilectorum pariter filiorum modernorum Vicarii Generalis, & Procuratoris Generalis dicti Ordinis super praemissis eisdem Cardinalibus factam, viderunt, & jura deducta perpenderunt, consilio, octodecim magistrorum praedictae Provinciae numerum pro nunc ad viginti quatuor auctoritate Apostolica tenore praesentium extendimus, & in reliquis votum futuri Capituli Generalis exquiri mandamus; salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Extensio numeri 18. Magistrorum ad 24. tantum.

§. 2. Decernentes easdem praesentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in praemissis per

Clausula.

quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Provinciae, & Ordinis prædictorum, & etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Octobris MDCCXX. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo.

CLXXXII.

Confirmatur Concordia super divisione Provinciae Insulen. Ordinis Fratrum Capuccinorum.

Const. ed. 1712. Sep. 13. P. 12. constituta fuit æqualitas inter Custodias Provinciae Turonen. Et Bened. XIII. Const. ed. 1728. Dec. 16. P. 5. erigitur Provincia Alsation.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Ministri Provincialis, & Definitorum Provinciae Insulen. Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum Nobis expositum fuit, quod cum eorum Provincia in locis, & Terris, in quibus maxima adest idiomatum diversitas, constituta sit, propter ejusmodi, etiam idiomatum diversitatem, populorum utilitatem, bonum Conventuum, pacem, & Religiosorum concordiam, & præsertim, ut servitio charissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi provideatur, nimirum, ut tam populi, quam Religiosi in temporalibus, sicut & in Spiritualibus necessariis levamentis minime destituantur, a dilectis pariter filiis Ludovici de Jul tunc existente Definitorum generali, & Ministro Provinciali Provinciae Parisien. dicti Ordinis, ac a tunc pariter existente Carolo Maria Ministro Generali Ordinis hujusmodi, ad hoc specialiter deputatis, conventio, & transactio facta, approbata, & confirmata, & in Capitulo mense Augusti anno 1687. celebrato ab omnibus vocalibus unanimiter subscripta, & hætenus sine interruptione observata fuit, itaut Primo Provincia prædicta juxta idiomatum diversitatem in duas Custodias nimirum Gallo-Belgicam, & Flandro-belgicam dividatur eidem Ministro Provinciali subjectas. Secundo, ut Minister Provincialis ex unaquaque Custodia sit eligibilis, & unaquæque custodia duos Definidores Nationales habeat: Tertio, ut in Capitulo celebrato pro Capitulo Generali qualibet Custodia suum Custodem ad Capitulum Generale mittendum habeat, & alia prout in Decreto

Causæ divisionis Provinciae in Custodias Gallo-Belgicam, & Flandro-belgicam.

Concordia Capituli super d. divisione in Capitulo Gen. 1687. approbatæ.

confirmatorio conventionis prædictæ plenius dicitur contineri.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat nonnullis prædictam conventionem electionum utcumque libertati præjudicare, & Sacris Canonibus contrariam esse videatur, ideoque dicti Exponentes, ut bona memorata procurentur, & malis alioquin resultandis occurratur omnes, & quoscumque defectus, qui in prædicta conventionem esse possunt per Nos sanari, eademque conventionem approbari, ac ratificari, electionesque in omnibus Capitulis in posterum in prædicta Provincia celebrandis juxta conventionem hujusmodi fieri posse plurimum desiderant. Nobis propterea exponentes prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti pariter filii moderni Procuratoris Generalis Ordinis hujusmodi super præmissis ad eosdem Cardinales transmissam viderunt consilio memoratam conventionem auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, ratificamus, & qualemcumque defectum forsan in ea incursum itidem sanamus. Præterea permitimus juxta petita, ut deinceps electiones in omnibus Capitulis in prædicta Provincia celebrandis ad instar ejusdem Conventionis fiant.

§. 3. Decernentes easdem presentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit Provinciae, & Ordinis hujusmodi, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis & ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XI. Januarii MDCCXXI. Pontificatus nostri Anno Vigesimo primo.

Confirmantur Privilegia & indulta a Romanis Pontificibus Universitati Studii Generalis, & Collegio Doctorum Urbini concessa, cum nonnullis illorum declarationibus.

Preces Ministri, & Definitorum Provincialium.

Confirmatio recentis concordia.

Clausula.

CLXXXIII.

